

יח:

עין משפט
גר מצוה

נא א מיי פ"ט מהל' צבורים הל'ג:
 נב ב מיי פ"ה מהל' צבורות
 הלכה ה סמג עשין ריד
 טוש"ע יו"ד סי' שז סעי'
 א:

בג ג מי' שם הל"ו עוש"ע
שם סעי' 3:

בד ד ה ו מיי פ"ה מהל'

צמורות הלכה צ סמג
עשין דש טוש"ע יו"ד ס'
שיח סעי' צ:

בה ז' מיי' שם סמג עשין
המלך טוש"ע יו"ד סי'

שֵׁת סַעִי ג :

נו ח ט י מ"י שם טוש"ע
שם סעי' 7:

שיטה מקובצת

ממש כמו ים לרבי מרפון ואם רואה
לומר מסתלק וכל דאלים גבר ים לרבי
לומר הוא דמדמי להא דר' מרפון
לשנים שהפקידו אלל רועה הכי קאמר
דכיון דהים כל דאלים גבר ולא
אמרינן דהם המזויא מחצירו עליו
הרואה צבא הוא לתקן ים כמו כן
גבי כהן ⁽¹⁾ (שיחולוק):

אֶקְנוֹי קָא מְקִי לִיה מְקוֹם

הא הני דומר ומשנודד צן נפשיה אי

נמי כמה פעמים הרועה פותח ונועל
כדאמר^(ז) תחיל אידי ותחוד ותפתח
וברשות צעל הצית קא מחזיק:

הוא והאי דאיכא דבעל הבית ו
 ר' רבנן הוא אמר [רבין] אמי ח
 עליו הראיה: אמר רבי חייה
 שהפקידו אצל רועה שמניה רוע
 הדבר דומה לאחד שהפקיד אצל
 אלא במאי פליגי ר' עקיבא פלי
 ומסתלק ור' טרפון פליג באחד ר
 רב פפא הכל מודים ב'שנים שה
 ורבאחד שהפקיד אצל בעל הבית
 אלא בחצר בעה"ב ורועה כהן
 וניחא ליה דליתעביד מצות

יבינו גרשום

יָא וְאֵתִי לִידֵי גִזְהָ.

[illegible]

הב' מורים בשנים שהפקידו אצל רועה בו. צפרק המפקד (צ"מ
 79 ל:) פריך דרנא אדרנא אהא לאמר רנא דנשתי כריכות
 הוה ליה למידק כו': **שמוני' רועה ביניהם ומסתלק.** אין זה
 כי הוה דגול אחד מחמשה בני אדם לאמר' מניח גזילה צייניהם

כל שחליפיו ביד כהן פטור מן המתנות ורבי מאיר מחייב חליפין ביד כהן אין אין חליפין ביד כהן לא מהו דתימא ר' יוסי א' לדבריו דר' מאיר קאמר ליה לדידי אפי' אין א' חליפין ביד כהן דאי מחייבת ליה במתנות אתי ליה לידי גזיה ועבודה לדידך אודי לי מיהא היכא א' דחליפין ביד כהן דעשו שאינו זוכה כזוכה ואמר ליה ר' מאיר לא א' ואמר רב פפא הכל מודים בספק מעשר *שפטור מן המתנות הכל מודים מאן ר' מאיר פשיטא עד כאן לא קמחייב ר' מאיר התם אלא א' בספק בכור הואיל ורבא עליו כהן משני צדדין אבל ספק מעשר לא מהו דתימא טעמא דר' מאיר דלא תשתכח תורת מתנות א' אפילו ספק מעשר נמי קא משמע לן ומי מצית אמרת הכי והקתני סיפא שהיה ר' יוסי אומר כל שחליפיו ביד כהן פטור מן המתנות ורבי מאיר מחייב מהו דתימא ר' מאיר אפי' ספק מעשר מחייב והא דמיפלגי בחליפין להודיעך כחו דרבי יוסי דפטור אפי' היכא דכהן בא עליו משני צדדין קא משמע לן: מת אחד מהן רבי טרפון אומר יחלוק: אמאי יחלוקו ניחאי אי שמן מית דכהן

בשלמא טעמא דרבי מאיר גבי צבור
 ון היינו דקנסבי ר' יוסי (ה"ס) דהאילי
 יכול לומר אי צבור הוא כולו ידיד הוא
 אי אחרת טעמא דר' מאיר משום שלא
 תשתכח תורת מתנות מאי נטק
 רבי יוסי טעמא משום דחליפיו צדי
 כהן הא לר' מאיר נמי מה"ט (לפטר) ^ב
 אלא וי' ודאי טעמא לאו משום שלא
 תשתכח תורת מתנות הוא וי': אי
 שמן מיה דכחן הוא. האי דמית
 דהא רבי טרפון אמר כהן צבור לוי את
 היפה: חור בן רבי טרפון. מקמימא
 דלמך כהן צבור לוי את היפה וסבר
 דלשניה י' חלק צביהיה (שנים)
 שפסקיהו אכל רועה. שמי בהמות
 ומתה האחת ואין ידוע של מי מתה:

שמיה רועה. צ"ו שניהם לחלקה ומסתלק דהכא ליכא למימר המוציא מחזירו (ס) (ע) ומתני' נמי דקאמר רבי טרפון [ח:] יחלוקו כגון שאותו ספק כבוד הצי נמסר לרועה ואפי' צעל הציט ודקאן גבי רועה דליכא מוציא מחזירו וכהא לא קאי כרשומא דחד מיינייהו: ומשל דרבי עקיבא לאחד שהפקיד אלל צעל הציט. והימחה צעדו ומתה בהמה אחת צעדו ואומר שך מתה והלה אומר אחת

מחמתו שכן מתה הסוּחַת מחצירו עֵבֶר
הרֹאשׁה וּמִתְנִי' נָמִי דְמַרְעָ לִיהָ ר'
עֲקִיבָה לָכֹחַ שֶׁל כֶּהֱן כְּשִׁישָׁן בְּרִשּׁוֹת
בְּעַל הַבֵּית דְּהוּי כֶּהֱן מוֹלִיף מִחֲצִירוֹ;
אֵלָּה בְּתָמִי פְּלִיגָה הַאֲלִי וְלֹא בְּחֵד
גּוֹנֵף קִמְיִתְרָא מִתְנִי': ר' עֲקִיבָה
פְּלִיג בְּשָׁנִים שֶׁהִפְקִידוּ אֵלָּל רֹעֵה.
בְּתָמִי. הֵא וְדָאִי לִיכָא לְמִימַר הַמּוֹלִיף
מִחֲצִירוֹ עָלָיו הַרְאִיה: **לֹא נִחְלָקוּ**
אֵלָּה. כְּגוֹן שֶׁהִזְכִּיר חִי עוֹמֵד בְּחֵד
בְּעַל הַבֵּית וּכְהֵן רֹעֵה כֹּל בְּהֵמָתָיו
שֶׁל בְּעַל הַבֵּית: **אֲחֻנְיִי אֲחֻנְיִי לִי.**
בְּעַל הַבֵּית לִכְהֵן מִקּוֹם בְּחִצְרוֹ מִדִּי
שִׁזְכָּה כֶּהֱן בְּזִכְרוֹת כְּשׁוּוֹלְדוּ מִדִּי
דְּמִיקְנִי לִיָּה חֲצִירוֹ: **דִּינְחָא לִיָּה לִנְלִיגָה**
דְּסַחֲפִיד מִזּוּה בְּמָמוּנִי. שִׁיגְדָּלוּ
בְּזִכְרוֹתָיו שֶׁל כֶּהֱן בְּחִצְרוֹ וְהוּה לִיָּה
חֲזַר שֶׁל שְׁנִיָּהּ וְהוּי הֵא חֲזַר כִּי
רֹעֵה וּכְאִלּוּ שְׁנֵים הִפְקִידוּ אֵלָּלוּ הֵילֶכֶן
חוֹלְקִין בְּבִרְשׁוֹת שְׁנִיָּהּ עוֹמֵד: **פְּסִידָה.**
יִי הֵיכָא דְּלִיכָא סְפִיקָא מִפְּסִידָה בְּעַל
הַבֵּית אִי קִימָא חֲזַר בְּרִשּׁוֹת כֶּהֱן:
בְּרַתְנָ' אֲחֵד לוֹ. שֶׁהִי יֹאמֶת נִקְבָּה
עוֹמֵד וְאִיכָא לְמִימַר נִקְבָּה יִלְאֶת תַּחֲלָה
מִשְׁמִינִן בִּינִיָּין. כֶּהֱן נוֹטֵל כְּחוֹשׁ:
יִחְלֹקוּ. דְּחֹזֵר בּוֹ ר' טְרַפְּוֹן מִקְמִימָא:
שְׁנֵי זְכֵרִים וְשְׁנֵי נִקְבּוֹת אֵין כָּאֵן לִכְהֵן
נְלוֹס. דְּלִיכָא לְמִימַר כֹּל חֵדָּא וְחֵדָּא
יִלְדָּה זָכָר וְנִקְבָּה וְיִלְאֶת נִקְבָּה
תַּחֲלָה: **שְׁחִלְפִיו בִּיד כֶּהֱן.** שֶׁהִכְהֵן
נוֹטֵל אֶחָת מִן הַסְּפִיקוֹת פְּטוּר הָאֲחֵר
מִן הַמִּתְנּוֹת דַּעֲשׂוּ אֶת שְׁאִירֵי זָכָה
כְּחוּכָה: **זָכָר וְנִקְבָּה אֵין כָּאֵן לִכְהֵן**
נְלוֹס. דְּשִׁמָּה אֶחָת שֶׁלָּא בִּזְכָּרָה
יִלְדָּה הַנִּקְבָּה וְאוֹתָהּ שֶׁכָּכָר בִּזְכָּרָה
יִלְדָּה זָכָר: **בְּבִ' קִמְיִתָּא.** רַחֵל

מילתא והמוציא מחצירו עליו הראיה:
 [ע] רבי טרפון. דכהן צורר לו את
 דיילידא חד שביח טפי. שביח מעולה:
 מתני'

ו' ע"ה. להכי נקט שנים שהפקידו אצל רועה ואחד אצל רועה ואחד דרכו להפקיד אצל בעה"ב: דהך ד' ודאי ולימא אפי' לר' עקיבא יטול השמן הכהן: ב' דתרווייהו לא ביכרו ומספקא לן איזו ילדה הכחוש (ה) דהא לא בכיר שביח טפי ויטול הכהן הבריא

מסורת הש"ס

(א) ב"מ לו: (ב) [לקמן נח.
פסחים ד: ב"מ כט:].
(ג) [לקמן לה: (ד) ז"ל
תלמודא וגו' ז"ק לגמריה,
(ה) אפשר דפוטור עי' ז"ק,
(ו) אותה אחת הנשאת בין
ז"ק, (ז) לרי טרפון ז"ק,
(ח) אלזו ז"ק, (ט) כספק ז"ק,
(י) ז"ק מ"ו, (כ) גיטין עו:.

הגהות הב"ח

(א) גמ' צחלרו דניחא ליה:
(ב) שם צמשה שני זכרים
נותן שניהם: (ג) שם לא
צמחה וילדו כו' ר' מאיר
כג"ל ואות ו' נמחק: (ד) גמ'
אבל שתי רחלים שלא
צמחו: (ה) רש"י ד"ה שמניח
וכו' מחזירו עליו הראיה
וממני: (ו) ד"ה דהך
דיליגא חד:

מוסף רש"י

בשנים שהפקידו אצל
רעה. זה טלה אחד וזה שנים,
זה אומר שנים שלי וזה אומר
שנים שלי (ב"מ לז:). כל
שחולפיו ביד כהן. כגון
האי ספק צבור שהכה נטל
אחת אחיו, פטור ישראל מן
המתנות דזרע ולחיים וקיצה,
דעשו שאני וזה מוכה (דקטן)

רבינו גרשום (המשך)

[illegible]

(א) גראה דנ"ל אצל אחת ביכרה ואחת לא ביכרה דהא ללא בכיר שביח טפי והו"א דיטול הכהן הצריח צריבא וכו'.